

за отшествіе-то заносяше; единъ-атъ отъ тѣхъ принесе ѿ трийсе мѣдены копѣйки: а другой-атъ една монета отъ дванаѣсе сребренни копѣйки: това бѣше отъ кое-то тѣ много дин требаше да ся хранитъ. Прасковія никакъ не ся склони да пріеме щедро-то нѣхно приношеніе. „Ако Божія-та“ промышль, говоряше она, изволи нѣкоя милость на мои-те родители нѣкогда да отдаде, на-“ дѣвамся че и вы участіе отъ нея ще пріемете. „

На тоя часъ перви-те лучи на възходяще-то солнце явихася въ стая-та. „Време, ре-“ че, дойде, треба ди ся раздѣлиме. „ Она сѣдна доло и съ нея заедно родители-те ѿ и двамата пріатели, споредъ какво-то що е обычай въ Россія на таковъ случай. Когда-то единъ пріатель трагнова на долакъ путь, на часъ-атъ кога-то ще ся прощавать, путешественникъ-атъ сѣднува, и вси-те присутствующіи лица подражавать го: малко така като посѣдять, и поговорять за время-то и за нѣкои други маловажни работи, ставать тогази на крака и слези-те и цѣлуванія-та начинавать.

Тойзи обрять, кой-то испервомъ нищо незначи, показува обаче любопытно едно, нѣщо. Преди за много время да ся раздѣлятъ, мо-